Числа 17

Вигребання кадильниць 1-5; нарікання народу 6-15; палиця Арона 16-28

1 Промовив Господь до Мойсея:

2 “Скажи Єлеазарові, синові Арона священика, щоб вигребав з пожарища кадильниці та геть струсив з них жар, вони бо посвячені.

3 З кадильниць отих людей, що проти самих себе згрішили, нехай зроблять тонко ковані бляшки на покриття жертовника, бо їх принесено до Господа, і вони стали святими; будуть вони знаком для синів Ізраїля.”

4 Узяв Єлеазар священик мідяні кадильниці, що їх були принесли ті, які згоріли, та й посплощував їх на покриття жертовника,

5 на спомин синам Ізраїля, щоб ніхто чужий, хто не з потомства Арона, не приступав кадити перед Господом і щоб і з ним не сталось, як із Корахом та його прибічниками, - як ото Господь йому був заповідав через Мойсея.

6 Другого дня вся громада синів Ізраїля стала нарікати на Мойсея та Арона, кажучи: “Погубили ви люд Господній.”

7 І коли громада збиралася проти Мойсея та Арона, вони звернулись до намету зборів, і ось хмара вкрила його, й з'явилася слава Господня. 8. Мойсей та Арон підступили до намету зборів.

9 Промовив Господь до Мойсея:

10 “Відійдіть від цієї громади, я погублю їх в одну мить!” І впали вони обличчям до землі.

11 Мовив Мойсей до Арона: “Візьми кадильницю та поклади до неї з жертовника жару й насип ладану, і йди чимдуж у громаду та відправ за них покуту, бо спалахнув гнів Господній, і почався мор.”

12 Узяв Арон, як сказав Мойсей, кадильницю та й метнувсь у громаду, але мор уже почався між людьми. Насипав він ладану та й заходився справляти покуту за людей.

13 Стояв він між мертвими й живими, і мор припинився.

14 Померло ж від мору 14 700, крім тих, які померли з-за Кораха.

15 І повернувсь Арон до Мойсея, до входу в намет зборів, коли мор припинився.

16 Господь промовив до Мойсея:

17 “Скажи синам Ізраїля і візьми від них по палиці, від кожного покоління, від князя кожного покоління, дванадцять палиць. І на палиці кожного напишеш його ім'я.

18 Ім'я ж Арона напиши на палиці Леві; одна бо лише буде палиця для голови покоління їхніх батьківських домів.

19 Потім покладеш їх у наметі зборів, перед свідоцтвом, де я звичайно зустрічаюся з тобою.
20 І станеться так, що палиця того, кого я вибрав, процвіте; і таким робом я втихомирю навколо мене шемрання синів Ізраїля, що нарікають на вас.”
21 Сказав це Мойсей синам Ізраїля, і подали йому всі їхні князі по палиці від кожного князя, за батьківськими домами їхніми, 12 палиць; і палиця Арона була між їхніми палицями.
22 І поклав Мойсей палиці перед Господом у наметі свідоцтва.
23 Другого дня ввійшов Мойсей у намет свідоцтва, аж ось розквітла палиця Арона, з дому Леві: пустила бруньки, зацвіла квітками й вродила стиглі миґдалі.
24 Виніс Мойсей усі палиці з-перед обличчя Господнього до всіх синів Ізраїля, і побачили вони, і кожен узяв свою палицю.
25 Господь сказав до Мойсея: “Принеси назад Аронову палицю до кивоту завіта, щоб зберегти її як осторогу й ознаку проти синів ворохобних, і нехай припиняться їхні нарікання на мене, щоб не вимерли вони.”
26 І Мойсей зробив так, як заповідав йому Господь, - так і вчинив він.
27 Сини ж Ізраїля промовили до Мойсея: “Глянь лишень, пропадаємо ми, гинемо, всі ми гинемо!
28 Хто тільки наблизиться до храмини Господньої, зараз умирає. Чи то ж усім нам загинути дощенту?”